

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/40/2024
Identifikačné číslo spisu: 1615204753
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1615204753.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Reštrukturalizačná a konkurzná, k.s., Dunajská Lužná, Narcisová 1427/44, IČO: 45 888 396, správca konkurznej podstaty úpadcu G.. Y. M., narodeného XX. C. XXXX, W. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Júliusom Jánošíkom, Bratislava, Klincová 35, proti žalovaným: 1. G.. N. N., narodená X. U. XXXX, W. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Tomášom Plankom, Bratislava, Námestie slobody 10, 2. G.. W.. O. F., narodená XX. P. XXXX, Q. W. T. I. XXX/A, I. T. L., S. H., o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C/695/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2023 sp. zn. 9Co/145/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej v 1. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. júna 2022 sp. zn. 5C/695/2015, určil, že dohoda o vrátení a spätnom prevode daru uzatvorená dňa 30. 09. 2013 medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade je neplatná a úpadca G.. Y. M., narodený XX. XX. XXXX je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 pozemkov: - parc. č. 708/2, orná pôda o výmere 253 m² - parc. č. 708/6, orná pôda o výmere 148 m² - parc. č. 740/5, orná pôda o výmere 1028 m² - parc. č. 812/6, orná pôda o výmere 46 m² - parc. č. 812/7, záhrady o výmere 128 m² - parc. č. 112/8, ostatné plochy o výmere 237 m² - parc. č. 813/6, záhrady o výmere 513 m² - parc. č. 513/8, zastavané plochy a nádvoria o výmere 139 m² - parc. č. 814/4, zastavané plochy a nádvoria o výmere 238 m² - parc. č. 814/5, zastavané plochy a nádvoria o výmere 470 m² evidované Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, obec W., pre kat. úz. W., na LV č. XXXX (I. výrok). Súd priznal úpadcovi G.. Y. M. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že pôvodná žalobkyňa G.. P. U. F.Í., správca, žiadala určiť neplatnosť dohody o vrátení a spätnom prevode daru, ktorá bola uzatvorená dňa 30. 09. 2013 medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade - správcou a žiadala určiť, že vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XXXX Okresného úradu Malacky, katastrálneho odboru v kat. úz. W. je G.. Y. M., narodený XX. XX. XXXX. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že darovacou zmluvou zo dňa 12. 01. 1999 darovala žalovaná v 1. rade G.. Y. M. nehnuteľnosti v kat. úz. W. zapísané na LV č. XXX v podiele 1. Súd prvej inštancie mal preukázaný skutkový stav, podľa ktorého úpadca a žalovaná 1/ uzavreli manželstvo dňa 15. 03. 2003 v Bologni v Taliansku, ktoré manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 23. 09. 2011 sp. zn. 7C/103/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 11. 2011. Uznesením súdu zo dňa 10. 06. 2013 č.k. 2K/24/2013-124, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 07. 2013 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená G.. W.. O.. Č.. Z rozhodnutia MS SR č. 38730/2014-52 SKP zo dňa 30. 06. 2015 súd zistil, že správkyni bola uložená pokuta vo výške 1.000 eur z dôvodu, že nevykonala vyporiadanie BSM úpadcu a jeho bývalej manželky, čím porušila povinnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 3 písm. c) zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze“ alebo „ZKR“) nevyhotovila včasný a úplný súpis majetku, čím porušila § 76 ods. 1, 2, 3 ZKR, správkynia za úpadcu uzavrela dohodu o vrátení a spätnom prevode daru, čím porušila povinnosť v zmysle § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch a speňažila majetok úpadcu, ktorý bol zapísaný v oddelenej podstate zabezpečeného veriteľa S., Y.X.. bez súhlasu a pokynu tohto oddeleného veriteľa, čím porušila povinnosť v zmysle § 83 ods. 1 písm. b) v spojení s § 82 ods. 2 písm. b) ZKR. Z rozhodnutia MS SR č. 21545/2018-152 SKP súd zistil, že ministerstvo spravodlivosti zrušilo svoje rozhodnutie č. 38730/2014-52 SKP zo dňa 30. 06. 2015, ktorým bola správkyni uložená pokuta a uvedené konanie zastavila s poukazom na ust. § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku. Do funkcie bola potom ustanovená správkynia G.. P. U. F., O. XXXX/XC, W. uznesením zo dňa 24. 03. 2014 a uznesením zo dňa 20. 12. 2019 bol do funkcie správcu ustanovený žalobca Reštrukturalizačná a konkurzná, k. s., Turnianska 9, 903 01 Senec, IČO: 45 888 396. Z dohody o vrátení a spätnom prevode daru, ktorá bola uzavretá medzi žalovanou 1/ (v dohode uvedená ako „darkyňa“) a G.. Y. M., zast. podľa § 53 Zák. o ZKR správkynou konkurznej podstaty G.. W.. O.. Č. (v dohode uvedený ako „obdarovaný“) zo dňa 30. 09. 2013 súd zistil, že správca konkurznej podstaty akceptoval dôvody vrátenia daru a súhlasil so spätným prevodom, obnovením vlastníctva darkyne k celému predmetu daru. V dohode je uvedené, že nevera obdarovaného a následné rozbitie manželstva hrubo porušilo dobré mravy a takisto zákon, keďže nevera je v rozpore so zákonom. Súd ďalej zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/143/2012 žalovaná v 1. rade ako navrhovateľka podala návrh na vrátenie daru proti odporcovi G.. Y. M.. Domáhala sa určenia vlastníctva v celosti k nehnuteľnostiam v k.ú. W. zapísané na LV č. XXX. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie vo veci zastavil.

1.2. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná v 2. rade ako bývalý správca konkurznej podstaty konala nad rámec svojich práv a povinností, keď vrátila dar, ktorý nebola povinná vrátiť. Správkynia nepokračovala v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky sp. zn. 5C/143/2012, v ktorom sa malo rozhodnúť, či sú dôvody pre vrátenie daru. Podľa súdu bolo zrejmé, že úpadca s vrátením daru nesúhlasí. Bývalá správkynia konkurznej podstaty poprela iné pohľadávky a mala tak poprieť aj pohľadávku na vrátenie daru. Žalovaná v 2. rade tak zmenšila majetok podliehajúci konkurzu. Podľa názoru súdu prvej inštancie právny úkon uzavretý medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade zo dňa 30. 09. 2013, dohoda o vrátení a spätnom prevode daru je neplatný právny úkon. Žalobca preukázal neplatnosť dohody o vrátení a spätnom prevode daru. Naliehavý právny záujem na určení vlastníctva úpadcu k podielu na predmetných nehnuteľnostiach bol v tom, že žalobca má možnosť o zápis vlastníctva úpadcu.

1.3. Súd prvej inštancie posudzoval prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti právneho úkonu a súvisiacej otázky danosti naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Dospel k záveru, že žaloba o určenie neplatnosti dohody o vrátení a spätnom prevode daru je žalobou o určenie, že tu nie je právo založené takýmto právny úkonom (§ 137 písm. c) CSP). Vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že konaním žalovanej v 1. a 2. rade došlo k porušeniu práv úpadcu, ktorého zastupuje zo zákona žalobca. Jeho vlastnícke právo k majetku, ktorý bol predmetom darovania nie je možné vyriešiť inak ako cestou súdu, keďže iba súd môže konštatovať či právny úkon na základe, ktorého došlo k

vráteniu daru je platný alebo neplatný. Súd prvej inštancie preto rozhodol o neplatnosti dohody o vrátení a spätnom prevode daru uzatvorenej dňa 30. 09. 2013 medzi žalovanou v 1. a 2. rade a zároveň určil, že úpadca je spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom dohody. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolania žalovanej v 1. a 2. rade rozsudkom z 28. septembra 2023 sp. zn. 9Co/145/2022 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol, žalovanej v 1. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanej v 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2.1. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP). Odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade bolo podľa jeho názoru dôvodné, keďže súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP. Odvolací súd poukázal na to, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebola právna úprava obsiahnutá v § 137 CSP účinná a súd prvej inštancie tak mal úkony strán sporu (§ 470 ods. 2 CSP) posudzovať podľa účinkov a podmienok uvedených v O.s.p. v znení účinnom v čase ich uskutočnenia. Je teda potrebné osvedčiť naliehavý právny záujem výlučne vo vzťahu k pôvodne predvídanému postupu v § 80 písm. c) O.s.p.

2.2. Vo vzťahu k určovaciemu petitu I. ktorým žalobca žiadal určiť, že Dohoda o vrátení a spätnom prevode daru zo dňa 13. 09. 2013 je neplatná odvolací súd uviedol, že za určovací návrh v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. považuje súdna prax aj návrh na určenie neplatnosti právneho úkonu. Odvolací súd konštatoval, že keďže žalobca sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu aj určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, určovací petít k neplatnosti právneho úkonu je nadbytočný a preto na takomto určení žalobca nemá naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné sa otázkou neplatnosti právneho úkonu zaoberať, len ako otázkou predbežnou, ktorá má význam pre rozhodnutie o určení, kto je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu v podiele 1/2 na nehnuteľnosti.

2.3. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, ak žalobu podáva správca konkurznej podstaty úpadcu, v tejto súvislosti krajský súd poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 25. apríla 2018, sp. zn. 4Obdo/21/2017 (publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky judikát č. R 91/2018). Uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom uznesení zo dňa 19. 01. 2021, sp. zn. I. ÚS 9/2021 dospel k záveru, že žaloba správcu o neplatnosť a neúčinnosť právneho úkonu nemajú opodstatnenie, ak sporný majetok nezapísal do súpisu konkurznej podstaty. Za týchto podmienok nemôže preukázať naliehavý právny záujem na ich podaní. Správca konkurznej podstaty mal postupovať v súlade s § 78 ods. 1 až 5 ZKR a sporný majetok zahrnúť do súpisu majetku konkurznej podstaty. Na základe tohto zápisu sa dotknutá osoba môže domáhať samostatnou žalobou vylúčenia tohto majetku zo súpisu. V rámci takéhoto incidenčného konania by súd skúmal ako prejudiciálnu otázku, komu svedčí vlastnícke právo. Odvolací súd aplikujúc uvedené právne závery uzavrel, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré boli v čase vyhlásenia konkurzu vo vlastníctve úpadcu, boli následne prevedené na žalovanú 1/. Nový správca mal podľa ZKR možnosť a povinnosť zapísať sporný majetok do súpisu a tento súpis priebežne aktualizovať (§ 76 ods.3 ZKR), čo však neurobil. Keďže žalobca namiesto toho podal žalobu na určenie vlastníckeho práva, nebol daný naliehavý právny záujem, keďže právny poriadok mu poskytoval iné prostriedky na zahrnutie nehnuteľností do konkurznej podstaty. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Po rekapitulácii priebehu prvoinštančného a odvolacieho konania dovolateľ uviedol, že predpoklady z ktorých odvolací súd vychádzal, považuje za nesprávne, nepresné a v konaní nepreukázané. Dovolateľ ďalej uviedol, že žalobca podal žalobný návrh sám ako úpadca - fyzická osoba, nie ako správca úpadcu. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť s ktorou sa odvolací súd nevysporiadal a to že žalovaná v 2. rade (ako správca konkurznej podstaty) zaradila do súpisu majetku sporný nehnuteľný majetok. Následne tento majetok ako správkyňa previedla dohodou o spätnom vrátení daru zo dňa 30. 09. 2013, v dôsledku čoho došlo k vyradeniu tohto majetku zo súpisu oddelenej podstaty. Žalovaná v 2. rade neskôr ukončila svoju činnosť ako správca a požiadala o

vyškrtnutie zo zoznamu správcov. Dovolateľ mal za to, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď určil, že správca konkurznej podstaty ako žalobca sa mal žalovaného nároku domáhať cestou zaradenia majetku do konkurznej podstaty podľa § 80 zákona o konkurze. Zotrval na svojom vyjadrení, že žalobcom je v tomto konaní priamo úpadca, ktorý sa prostredníctvom žaloby domáha ochrany svojich vlastníckych práv. Podľa dovolateľa sa úpadca nemohol spoliehať na nového správcu či majetok opätovne zaradí do súpisu podstaty. K rozhodnutiu najvyššieho súdu sp. zn. 4Obdo/21/2017, ktorým argumentoval odvolací súd uviedol, že vychádzal z iných skutkových okolností ako v prejednávanom prípade. Dovolateľ mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne, súd nedostatočne zistil všetky skutkové okolnosti, respektíve tieto si do určitej miery vyfabuloval sám a následne ich aplikoval. Dovolateľ žiadal, aby najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná v 1. rade, pričom navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Žalovaná v 2. rade sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 421 CSP v spojení s § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Dovolateľ formálne uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pričom z obsahu dovolania vyplýva nespokojnosť dovolateľa s právnym posúdením odvolacieho súdu v otázke existencie naliehavého právneho záujmu.

12. Pokiaľ dovolateľ uplatní dovolací dôvod podľa § 421 CSP, musí tak urobiť v súlade s § 432 ods. 2 CSP, ktorý určuje, akým spôsobom má dovolateľ tento dôvod v dovolaní konkretizovať. Uvedené

ustanovenie je potrebné vykladať spolu s § 421 ods. 1 CSP, ktorý viaže prípustnosť dovolania na existenciu nesprávneho právneho posúdenia veci. Z toho vyplýva povinnosť dovolateľa založiť dovolací dôvod na nesprávnom vyriešení právnej otázky, ktorá bola rozhodujúca pre rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom musí ísť o otázku, pri ktorej sa odvolací súd odchyľil od ustálenej judikatúry dovolacieho súdu, prípadne o otázku, ktorá nebola v jeho rozhodovacej praxi doposiaľ vyriešená alebo je riešená rozdielne.

13. Aby bol dovolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení vymedzený riadne, je potrebné, aby dovolateľ identifikoval právne posúdenie odvolacieho súdu, ktorý považuje za nesprávny, a zároveň vysvetlil, v čom spočíva jeho nesprávnosť v zmysle § 432 ods. 2 CSP. Inými slovami, dovolateľ musí jednak formulovať právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a zároveň uviesť správne riešenie tejto otázky, teda spôsob, akým mala byť podľa jeho názoru právne posúdená.

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Rovnako tak sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 a § 432 CSP.

15. Viazanosť dovolacími dôvodmi znamená, že dovolací súd môže skúmať dovolacie dôvody len v rozsahu, v akom boli vymedzené, je teda viazaný tým, čo dovolateľ považuje za nesprávne (II. ÚS 277/2021).

16. V danom prípade z obsahu dovolania žalobcu je zrejmé, že dovolateľ z pohľadu požiadaviek vyplývajúcich z obsahu ním uplatneného dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo pri právnom posúdení veci odvolacím súdom, avšak nekonkretizoval právnu otázku, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie, inak povedané žiadnym spôsobom nenastolil, nevymedzil, neformuloval, nepomenoval právnu otázku zásadného významu, pričom uvedené vymedzenie nebolo možné ani vyabstrahovať z dovolania ako celku (postupujúc podľa § 124 ods. 1 CSP) bez toho, aby bola znevýhodnená procesná protistrana.

17. Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ sa nestotožnil s právnym posúdením odvolacieho súdu, že v danom prípade na požadovanom určení nie je daný naliehavý právny záujem, keď dospel k záveru, že správca konkurznej podstaty sa ako žalobca mal domáhať žalovaného nároku cestou zaradenia majetku do konkurznej podstaty podľa § 80 zákona o konkurze. Dovolateľ namietal, že odvolací súd pri posúdení vychádzal z nesprávnych predpokladov, ktoré v konaní neboli preukázané, poukázal najmä na tú skutočnosť, že žalobu podal sám úpadca ako fyzická osoba, nie správca úpadcu. Dovolateľ argumentoval tým, že sa nemohol spoliehať na nového správcu, či majetok opätovne zaradí do súpisu podstaty. Uvedené námietky však nenapĺňajú kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP. Z obsahu dovolania je zrejmé, že tieto smerujú proti skutkovým zisteniam súdu a spôsobu hodnotenia dôkazov. Dovolacie námietky žalobcu by potenciálne mohli napĺňať dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, ktorý však žalobca vo svojom dovolaní neuplatnil.

18. Dovolací súd v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ku ktorým dospeli súdy nižších inštancií a na ktorých je založené napadnuté

alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, ani prostriedkom určeným na prehodnotenie vykonaného dokazovania. Naopak dovolací súd je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno založiť na spochybňovaní skutkových záverov súdov nižších inštancií na základe tvrdeného nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, čo pritom v posudzovanom prípade tvorilo jadro podaného dovolania.

19. Žalobca zopakoval svoju argumentáciu zo základného konania, že naliehavý právny záujem úpadcu je daný tým, že nikto iný ako súd nemôže rozhodnúť o platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu, ktorým v poradí prvá správkyňa konkurznej podstaty bezodplatne previedla majetok úpadcu na zástupkyňu veriteľov. S týmto sa vysporiadal odvolací súd v bode 12.1. odôvodnenia rozsudku, keď uviedol, že otázka (ne)platnosti predmetnej dohody by sa vyriešila práve v incidenčnom konaní. Rovnako zaujal odvolací súd stanovisko aj k aktívnej legitímácii žalobcu, keď konštatoval že zo žaloby aj rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že žalobcom je správca konkurznej podstaty aj s vysloveným uvedením identifikačných údajov úpadcu. Nie je teda pravdou, že žalobcom bol sám úpadca (so súhlasom správcu konkurznej podstaty), ako sa to snaží prezentovať v dovolaní. Dovolací súd poukazuje na § 47 ods. 4 zákona o konkurze (účinného v čase podania žaloby), v zmysle ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Neobstojí preto tvrdenie dovolateľa, že žalobu podal úpadca ako fyzická osoba so súhlasom správcu.

20. Dovolateľ v ďalšom namietal, že v rozhodnutí sp. zn. 4Obdo/21/2017, ktoré odvolací súd použil na podporu svojich záverov išlo o iný skutkový stav ako v prejednávacom prípade. V uvedenom rozhodnutí bol žalobcom správca, ktorý sa ako správca žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva úpadcu k nehnuteľnému majetku, ktorý bol katastrálnym úradom evidovaný na tretiu osobu a ktorý správca nikdy nezaregistroval do súpisu majetku úpadcu. Ako bolo uvedené vyššie, aj v posudzovanej veci bol žalobcom správca konkurznej podstaty (v poradí druhý), pričom je zrejmé že dovolateľ predkladá súdu vlastné hodnotenie skutkového stavu, v dôsledku čoho namieta rozdielnosť skutkových okolností. Ako odvolací súd správne uviedol, správca konkurznej podstaty mal postupovať v súlade s § 78 ods. 1 až 5 zákona o konkurze a sporný majetok zahrnúť do súpisu majetku konkurznej podstaty, resp. postupovať v súlade s § 76 ods. 3 ZKR a súpis pravidelne aktualizovať. Na základe tohto zápisu sa žalovaná v 1. rade mohla domáhať samostatnou žalobou vylúčenia tohto majetku zo súpisu. V rámci tohto konania by súd skúmal ako prejudiciálnu otázku, komu svedčí vlastnícke právo. Keďže žalobca takto nepostupoval, a podal žalobu na určenie či tu je dané vlastnícke právo úpadcu, odvolací súd skonštatoval, že tu nebol daný naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko existovali na strane žalobcu možnosti prípustné právnym poriadkom ako zahrnúť predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty.

21. Pokiaľ z kontextu dovolania vyplýva aj nespokojnosť s nedostatočným odôvodnením rozsudku krajského súdu, ako aj s jeho skutkovými závermi, tieto dovolateľ výslovne nezhmotnil do konkrétnej námietky vo vzťahu k uplatneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

22. Nadväzujúc na uvedené dovolací súd odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP z dôvodu nevymedzenia dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.